Nᴱᴿ 134

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Listopada v. s. 1825 roku.

Wiadomości Krajowe.

Gazeta sankt-petersburska zawiera z *Taganrogu* pod dniem 15 października: „Cesarz Jegomość, dnia 11 t. m., wyjeżdżał ztąd do miast *Rostowa*, *Nachiczewana*, *Nowego* i *Starego-Czerkaska*, *Azowa*, zkąd przez *Rostow* i *Nachiczewan* powrócił szczęśliwie dnia dzisieyszego, o godzinie 7 wieczorem. Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość i Nayjaśnieysza Cesarzowa w naypożądańszym stanie zdrowia tu przebywają„

Wilno

PROGRAMMA.

Quum in Doctorum CAESAREAE Universitatis Litterarum Vilnensis, qui disciplinas morales et politicas profitentur ordine, in ejusque Facultate Theologica, Cathedra Theologiae moralis et pastoralis praematura professoris sui morte derelicta sit; Universitas Litterarum Vilnensis, Constitutionum generalium Augustissimi IMPERATORIS Clementia sancitarum auctoritate, vacantem locum hunc petituris commissionem publice habendam edicit, ac respiciens formulam legis XXII, quae jubet: „Ut professorium „in Universitate Litterarum munus ambi„entium quilibet libellum sua opera et stu„dio elaboratum, sive typis ille exaratus, „sive calamo scriptus fuerit, ad illam mit„tat, subjuncta commentatione de discipli„nae, cujus doctorem se profitetur, argu„mento, ambitu, partibus, habitu praesen„ti, de optima eam tradendi ratione, deque „auctoribus praecipuis, qui eam vel univer„sam, vel varias partes ejus et capita scri„ptis illustrarunt."

Theologorum Catholicorum optimos quosque, qui in Academia CAESAREA Vilnensi publice docentis munus hoc suscipere cupient, litteris his humanissime invitat, ut quae in disciplinis Theologicis, quarum Doctor quaeritur, opera a se vel conscripta, vel publice jam edita habeant, si iis videtur, ad Senatum Academicum mittant, eaque ut ad hanc potissimum normam composita sint, et exacta sedulo curent. Desiderat enim Universitas Litterarum, ut Cathedram hanc petiturus Theologiae moralis argumentum, ambitum et principia exponat, ejus fontes et subsidia indicet, tum Theologiae moralis et pastoralis historia breviter enarrata, praestantissima in his disciplinis scripta accuratius recenseat. Deinde de summo honestatis omniumque officiorum principio tanta cura et diligentia disputabit, ut ea disputatio simul methodi in scholis Theologiae academicis ab eo adhibendae exemplum esse possit. Denique commentabitur de modo et ratione, qua praecepta religionis, vulgo theoretica dicta, ad vitae actus in populari instructione applicanda sint, ita ut fidei morumque doctrina in nostris praesertim regionibus majora incrementa capiat, cura et studio eorum, qui gravissimo institutionis religiosae munere funguntur.

Ceterum commentatio haec latino sermone conscribenda, ante calendas septembres anni juliani insequentis 1826 Vilnam mittatur oportet, neque auctoris nomen aut patriae et domicilii notationem praeseferat (nisi forte ex adjecto opusculo ejus typis impresso jam cognitus sit auctor) sed in adjecta libello schedula obsignata, atque tum demum aperienda, quum ex Senatus academici decreto libelli auctori palma assignata fuerit, diserte scripta contineat. Praeter alia autem commoda et emolumenta, ut immunitatem ab oneribus publicis, loci ac muneris dignitatem et habitationem gratuitam, annua solaria Professoris Theologiae moralis et pastoralis mille Rublonum argenteorum summam efficiunt: quae tota Professori, viginti quinque annorum curriculum in obeundo rite munere emenso, atque tum in emeritorum censum relato, usque ad vitae exitum, ubicunque locorum degere velit, persolvetur. Praeterea quum ex munificentia Augustissimi IMPERATORIS Senatui Academico jus sit praesentandi ad plura beneficia majora, quoties vacaverint tum in Ecclesia Cathedrali Vilnensi, tum etiam in aliis Ecclesiis; spes inde certa affulget unicuique Professori ecclesiastico ejusdem Universitatis obtinendi unum aut alterum ex istis beneficiis. PP. Vilnae die 10. Novembris 1825.

VENCESLAUS PELIKAN S.C.M. Collegiorum a Consiliis, CAESAREAE Universitatis Litterarum Vilnensis Rectoris Vices agens, Ord. S. Annae IIdae classis Eques.

N i e m c y:

Monachium d. 4 listopada.
(z *Gazety Warszawskiey*).

Wczora odprawiło się znowu, pod przewodnictwem teraźnieyszego Monarchy naszego, sessya, względem oszczędności w wydatkach na woysko.

Z rozkazu Króla Jmci zamknięto w tuteyszey stolicy teatr opery włoskiey. Kilku śpiewaków i śpiewaczek umieszczono w kapeli nadworney, a inni otrzymają przyzwoite wynagrodzenie.

Od brzegów Menu dnia 6 listopada.
(z *teyże gazety*).

Gdy pełnomocnictwa teraźnie to sach członków stanowych Królestwa Wirtembergskiego kończą się z dniem 14 stycznia roku przyszłego, nastąpią więc nowe wybory Deputowanych drugiey Izby.

Xiężniczka Łukieska *Ludwika Karolina*, małżonka Xiążęcia Saskiego *Maxymiliana*, udała się d. 1 b. m. z *Augsburga* w dalszą drogę do *Drezna*. W orszaku jey znaydują się: Xiążę *Cittadella*, Kommisarz Dworu Łukieskiego, Margrabina *di Mansi* wielka Ochmistrzyni Xiężniczki, Hrabia *Sardi* z małżonką swoją, Hrabina *Bianca Lona*, Baron *Könneriz*, Szambelan Saski, Xiądz *Tommaso* spowiednik i Doktor *Franceschi*, lekarz przyboczny. Dnia 2 b. m. przybyła wspomniona Xiężniczka do *Bayreuth*, i stanęła w nowym zamku Królewskim, gdzie wszystko na przyjęcie jey przysposobiono. Dnia 3 b. m. po południu w wielkiey sali wspomnionego zamku, nastąpiło uroczyste oddanie jey Kommisarzom Dworu Saskiego, do tego wyznaczonym, poczém nazajutrz Xiężniczka wyjechała daley do *Drezna*.

Frankfort d. 5 listopada.
(z *Gazety Börsen Halle*).

Dnia 1 magistrat w Würzburgu otrzymał najłaskawszy reskrypt Króla Jegomości, w którym wyrażono że N. Owdowiała Królowa obrała to miasto na rezydencyą.

Xiążę i Xiężna Łukiescy przybyli d. 21 października do *Rzymu*.

Arcy-biskup koloński wydał okolne pismo do duchowieństwa podwładnego, w którem, z przyczyny nieprzyjemnego oświadczenia ministeryum stosunków duchownych, scisle zaleca, ażeby nadal żaden duchowny nie utrzymywał listownych związków, drogą zakazaną, z rzymską stolicą, lub sprawującemi jey interessa: gdyż to jest wolą J. K. M.

Hamburg dnia 6 listopada
(z *Monitora Warszawskiego*.)

Nowy traktat handlu i żeglugi, podpisany został w Londynie, między Anglią i trzema miastami wolnemi: podpis jest dnia 29 września. Zasadą jego jest wzajemność, między stronami umawiającemi się.

Miasta anzeatyckie, od kilku lat korzystny handel wiodące z wyspą *Haity*, nie posyłały przecież swych Konsulów. Teraz, gdy Francya ogłosiła niepodległość tego kraju, nic nie przeszkadza rządom anzeatyckim, do mianowania ajentów na St. Domingo, dla zasłony ich handlu. Brema mianowała Konsula, który będzie rezydował w Port-au-Prince. Konsul Hamburski będzie zarazem trudnił się interessami kupców Lubeckich.

Liczba ajentów Brezyliyskich, do północnych Niemiec przybywających, coraz się pomnaża. Synowiec Ministra Brezyliyskiego, *Carvalho E Mello*, przybył do dworu Meklembursko-Szweryńskiego, opatrzony pełnomocnictwem swego Monarchy. Zapewniają, iż ma także zlecenie, do innych dworów północnych. Dotąd nieczyniono żadney trudności, w przyymowaniu ajentów Brezyliyskich w Niemczech. Mówią, iż mają listy do Pełnomocnika Austryackiego, przy miastach Anzeatyckich.

T u r c y a.

Stambuł dnia 8 października.
(z *Gazety Warszawskiey*).

Porta ponowiła dawny rozkaz, wydany Beszi-Agom, dowodzącym w Xięztwach Multan i Wołoszczyzny, aby stojące tam woysko tureckie nie przewyższało oznaczoney liczby.

Od granic tureckich d. 28 października

Listy ze *Smyrny* pod d. 27 września wyrażają, iż rząd turecki zakazał wyprowadzać jedwab, a to z przyczyny, dosyć osobliwszey, iż tym sposobem Turcy, chcą się pomścić na rękodzielniach angielskich za pomoc, jaką naród ten dawał Grekom.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Angielski goniec przybyły dnia 26 września z Salony do Smyrny, przywiozł wiadomość, że w Irlandyi dla Greków oddział woyska się zaciąga.

List pisany z Korfu dnia 28 września donosi, że Grecy pod Missolungą dnia 23 Turków w taką okolicę zwabili, gdzie dwie miny podłożyli, i że w tym samym czasie, napadłszy na nich, od twierdzy ich odpędzili. Nayważnieyszy Albański Aga, *Banas*, zginąć miał w tey rozprawie.

Dostrzegacz Wschodni pisze z Aten pod d. 18 września, co następuje: „Jenerał *Gura*, nie przestaje tu grać roli małego *Pizystrata*. Trwoga sprowadziła tu mnóstwo ludzi z Liwadyi i innych okolic. Doznajemy teraz spokoyności: bo Turcy stojący w Salonie i Negreponcie, nie czynią żadnych poruszeń i nie wpadają do Attyki. Kontenci jesteśmy z tego, jakkolwiek trudnego do pojęcia spoczynku.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Listy handlowe od brzegów morza adryatyckiego donoszą, o bardzo zadziwiającey wiadomości: o negocyacyach między Ibrahimem baszą a Kolokotronim, o negocyacyach datujących od lipca pomimo ciągłego trwania kroków nieprzyjacielskich. Oto jest co donoszą o tey rzeczy: Kolokotroni, zdoławszy w miesiącu lipcu zebrać słabe tylko korpusy woyska, i nie mogąc oprzeć się Egipcyanom, zwątpiwszy o ocaleniu Morei, a co chwila spodziewając się poddania Missolungi; z drugiey strony nie kontent z postępowania prymatów wysp i rządu Greckiego, dowiedziawszy się o krokach stronnictwa demokratycznego czynionych, w celu udania się pod opiekę Anglii, chwycił się inney strony, i podał warunki zgody, Ibrahimowi baszy. Zapewniają, że te warunki, zgodne były z propozycyami czynionemi w 1824 r. które miały służyć za podstawę powszechnego uspokojenia Grecyi, lecz z powodu nieprzychylenia się Anglii, pozostały bez skutku. Podług planu Kolokotroniego, Morea, Grecya zachodnia, Hellada i wyspy, miały tworzyć cztery prowincye, mające swóy własny rząd, i hospodara Greckiego, mianowanego przez Sułtana, którego zwierzchność uznawałby, i daninę mu płacił, lecz pod warunkiem, że żadna siła zbroyna turecka, nie może weyśdź do tych prowincyy, i żaden Turek na urzędzie zostawać nie ma. Ten plan podobał się Ibrahimowi baszy, który oświadczył jednakże, iż niema instrukcyi, aby mógł na niego dadź odpowiedź; przyrzekł atoli, iż poszle te propozycye do Konstantynopola i Alexandryi, wzywając Vice-Króla oyca swojego, aby je na dywanie popierał.

Mówią teraz że Vice-Król zadosyć uczynił życzeniom syna swojego i że żądania Kolokotroniego doszły do Dywanu, poparte przez Wice-Króla i Ibrahima. Niewiadomo jeszcze o rozstrzygnieniu tey rzeczy w Konstantynopolu; lecz zapewniają, że negocyacye znowu się zaczęły między Ibrahimem i Kolokotronim. Negocyacye te mocno zaymują naszych polityków, i mogą wpływać na przyszły los Grecyi. Zdaje się że stronnictwo demokratyczne Greckie wie o nich i jawnie je gani. Tak niezgoda między niém a wodzami tém więcey się wzmogła.

A n g l i a.

Londyn d. 30 października.
(z *Gazety Warszawskiey*).

Dnia 27 b. m. Xiążę *Kumberland* pożegnał Króla Jmci i wraca do *Berlina*. Poprzedzającego dnia Lord Kanclerz został wezwany do *Windsor*, i miano postanowić, aby wyznaczono osobę

do kierowania edukacyą młodego Xiążęcie *Kumberland.*

Lord *Cochrane*, odebrawszy prośbę o wypłatę żołdu od pewnego maytka, który pod dowództwem jego służył, tak na nią odpowiedział na piśmie: „Nie jestem podskarbim rządu Brezyliyskiego, inaczey sambym sobie, co mi się należy, zapłacił; nie mogę oraz dać wiadomości, zkądbyś WPan otrzymał zaspokojenie swojego żądania, kiedy nie jestem zaspokojony w moiey własney pretensyi."

Oficerowie okrętu liniowego *Victory* obchodzili d. 21 b. m. rocznicę sławney bitwy pod *Trafalgar.*

Podczas burzy na morzu w zeszłym tygodniu, wiele okrętów kupieckich utonęło albo zostało uszkodzonemi.

Kapitan pewnego okrętu, płynąc z Nowey Kalifornii do Rio-Janeiro, spostrzegł pod 31 stopniem szerokości południowey, a 103 stopniem długości zachodniey, grupę wysp, która się dotąd na żadney mappie nie znayduje.

Między *Leith* i *Androsson* ma bydź zrobiona droga z koleją żelazną, po którey wozy odbywać będą w jedney godzinie pół siódmey mili tak, iż można śniadać w *Edymburgu*, bawić dwie godziny w *Glasgowie* za interessami, i na obiad wrócić do *Edymburga.*

Założone przed 19 laty towarzystwo, trudniące się szkołami dla pospólstwa w Irlandyi, utrzymuje 1147 szkół codziennych i niedzielnych czyli wieczornych, w których jest 94 562 uczniów oboiey płci. Nauka daje się w języku irlandzkim lub angielskim. Czytają się wyjątki z biblii. Oprócz nauczycieli, utrzymuje towarzystwo 80 ludzi do dozoru szkół i rozdawania biblii. Nie ma stałego funduszu. Margrabia *Landsdown* jest prezesem jego.

Półkownik Bazan, dowódzca w Figueras, i kilku innych zbiegów, udali się do Gibraltaru. Zamiarem ich jest rozgałęzić spisek w Królestwach Walencyi i Murcyi, gdzie Bazan ma kilku przyjaciół.

Londyńskie towarzystwo do poprawy nieszczęśliwych i zepsutych kobiet, zwróciło już do tey chwili 940 takich osób z drogi występku; teraz znayduje się 54 osób w schronieniu zgromadzenia.

Według rapportu Konsula, tak jest wielki pomor w Sierra Leona, iż wszyscy europeyczycy ztamtąd się wynoszą. Zaraza doszła do przylądku Mesurado, i sam Ajent, P. *Ashmun*, choruje niebezpiecznie na febrę.

Mówią, że doktor *Ousely* i kapitan *Klapperton* w podróży swojey na stronie południowo-wschodniey od Burnu (w środkowey Afryce) naród poznali, który bardzo zręcznie konno jeździ i którego szable do używanych przez kawalerów maltańskich bardzo są podobne. Ozdobą u nich jest krzyż Maltański z gliny.

Dziennik *Globe* donosi, że bogaty Izraelita londyński ziomków swoich rekrutuje, i żydowską osadę we Florydzie założyć zamyśla.

Nad pomyślnemi doniesieniami o woynie w Indyach, czyni gazeta *Times* takie uwagi: „Nie jest pocieszającą rzeczą, że już drugi rok woynę prowadzimy, a jeszcze z pewnością nie wiemy: czy tegoroczna kampania jest ostatnią. Birmanowie, jakkolwiek na wszystkich punktach pobici, nie zdają się poymować, że pobicie jest naturalnym skutkiem przegraney, i że należałoby im w układy wchodzić, kiedy się bić nie umieją. Ich twierdze i miasta mogą bydź zdobywane, a zwycięztwa nasze mogą bydź wystrzałami w Kalkucie obchodzone; tymczasem naymnieysze żądanie pokoju z ich strony byłoby dla nas pożyteczniejszém niż liczba zwycięztw odniesionych nad nieprzyjacielem, który w oporze jest bitnym, w zaciętości wytrwałym.

Dnia 1 listopada.
(z Korrespondenta Warszawskiego)

Donoszą z Asturyi, że wykonywana dotychczas surowość przeciw konstytucyonistom, znacznie się zmnieyszyła. Członkowie byłey za rządu kortezów junty w Owiedo, którzy od 2 lat w więzieniu zostawali, są na wolność wypuszczeni, a stronnictwo liberalne złączyło się z Józefistami.

Donoszą z La Plata, że między tą rzecząpospolitą i brezyliyczykami nie przyszło do woyny i że flota brezyliyska do kraju swego wróciła. Lord *Kochrane* wymazany z listy brezyliyskich oficerów morskich, pozbawiony został wszystkich tytułów i orderów nowego Cesarstwa. Admirał *Jewett* mianowany jest na jego mieysce dowódcą floty brezyliyskiey.

Gazeta, w Washingtonie wychodząca, mówiąc o pretensyach Zjednoczonych Stanów Ameryki północney do Francyi, tak kończy: „Własność w skutku wyroków w Berlinie, Medyolanie i Rambouillet zabrana i skonfiskowana, a do obywatelów Zjednoczonych Stanów bona fide należąca, wynosi przeszło 30 milionów dollarów, a do dziś dnia właściciele ani jednego centyma nie mają powróconego; Francya może i musi zapłacić.

— *Dnia 4.* —

Parlament odroczony został w zwykłey formie do stycznia roku przyszłego.

Pan *Huskisson* napotykać ma wiele trudności w zawarciu traktatu handlowego z Francyą: naygorliwszego przeciwnika ma mieć w Panu *Ternaux*, który wszelkich sposobów używa do przekonania swego rządu, że taki traktat byłby dla Francyi bardzo szkodliwym.

Dnia 30 października, odbyło się, na zamku w Dublinie, zaślubienie Vice-Króla Margrabiego *Wellesley*, z Panną *Patterson.* Slub dawali, Prymas protestancki Irlandyi, Arcybiskup z Armagh, i katolicki Arcybiskup Dubliński.

Dnia 5 stycznia wypłacono półroczną prowizyą od długu narodowego angielskiego 283,958 osobom. Prowizya ta wynosi ogólnie na rok 25 milionów 772,296 funt. szterl., od długu narodowego 737 milionów 130,668 fun. sz.

HISZPANIJA.

Madryt d. 22 października.
(z Gazety Warszawskiey).

Pan *Zea*, nim jeszcze został oddalony, przybywszy dnia 19 b. m. z *Eskuryalu* do tuteyszey stolicy, zwołał natychmiast radę ministrów, która blisko 4 godziny trwała. Nic wprawdzie nie słychać o przyczynie tak długiego posiedzenia; zdaje się jednak, iż noty posła francuzkiego względem uznania Mexyku były do tego powodem. Zarzucają Panu *Zea*, iż rozdawał urzędy osobom, należącym do taynych towarzystw.

Dnia 15 b. m. nadzwyczayny goniec przywiózł tu wiadomość z *Saragossy*, iż tam zaszły rozruchy, i kilku konstytucyonistów napastowano. W *Sewilli* jeneralny kapitan (*Quesada*) zabronił rajalistom nosić pałaszów, wyjąwszy podczas służby.

Oddalenie Pana *Zea* nie zdaje się bydź dla niego niebezpiecznem: gdyż Król Jmć zapewnił go, iż to pochodzi z okoliczności, nie zaś z niełaski.

Korsarze południowo-amerykańscy tamują handel z *Kadyxu* tak, iż żaden okręt kupiecki bez zasłony okrętu wojennego nie odważa się wypłynąć z portu.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 27 października.
(z Gazety Warszawskiey).

Królestwo Ichmość Neapolitańscy z Hrabią *Aquila* i Xiężniczką *Maryą Krystyną*, popłynęli dnia 13 b. m. do wyspy *Capri*, dokąd nazajutrz rano przybywszy, przyjęci byli od władz mieyscowych. Zwiedzili kościół, a potem oglądali szczątki pałacu Cesarza *Tyberyusza* i dawne pomniki. Dnia 15 b. m. udali się do *Anacapri*, gdzie z wysokości nader piękny mieli widok, a wieczorem powrócili do *Capri.* Nazajutrz popłynęli do *Portici*, gdzie Xiążę Kalabryi z braćmi swymi i Xiężniczkami czekał na Ich przyjęcie. Lecz przeciwny wiatr nie pozwolił przybydź do *Portici*, i korweta *Galatea*, na którey się Królestwo Ichmość

)1(

snydowali, popłynęła do *Neapolu*, skąd dnia 17 b. m. Królestwo Ichmość udali się do *Portici*.

Oddawna wiadomo, iż powoli ziemia znacznie się podwyższyła nad dawnym *Rzymem*. Odkopywania na polu Marsowem i *Forum* wykazały, iż to podwyższenie ziemi wynosi 10 do 12 stóp.

FRANCYA.

Paryż dnia 2 listopada
(z Gazety Warszawskiey).

Oprócz 25,000 franków, danych przed kilku tygodniami dla miasta *Salins*, Król Jmć przeznaczył także 60,000 franków na wsparcie nieszczęśliwych, którzy przez pożar i grad w różnych departamentach szkodę ponieśli. Wyznaczył oraz Monarcha 3,000 franków dla tych, których wylecenie na powietrze młynów prochowych blisko *Tours* i *Ivry*, przywiodło do ubóstwa. Nakoniec, Król Jmć przykładając się ilością 3,000 franków do wystawienia pomników dla *Dugay-Trouin* i *Jerzego Cadoudal*, dowiódł, iż zawsze pamięta o dawnych usługach. Łaskawy Monarcha uczynił także dobrodzieystwo dla *Paryża*. Wyznaczył rocznie 15,000 franków na stipendia dla uczniów akademii *Sorbonne*, i 250,000 franków na ozdobienie kościoła Panny *Maryi*, uwolnienie osadzonych w więzieniu za długi, i na inne cele dobroczynne.

Dywizye odwodowe, które po powrócie woyska naszego z Hiszpanii, utworzyły się w *Perpignan* i *Bajonnie*, miały d. 1 b. m. wyyść na powrót do mieysc, gdzie dawniey stały na osadzie, jako to: do *Grenoble*, *Tulonu*, *Mont-Dauphin*, *Dijon* i t. d. Pozostanie atoli dywizya, zwana dywizyą wschodnich pireneów; lecz przybędą inne półki na mieysce tych, które ją teraz składają.

List z *Lugdunu* pod d. 30 z. m. wyraża: „Uroczyste poświęcenie posągu *Ludwika XIV*, nastąpi w rocznicę imienin Monarchy naszego. O godzinie 7mey wieczorem osada miasta da zabawę woyskową, przypuszczając szturm do wystawioney warowni. Z obu stron rzucane będą bomby; wystrzeli się oraz przeszło 60 ładunków karabinowych. Nareszcie fajerwerk zakończy tę zabawę. 5,000 medalów srebrnych, wartości po 50 centimow, ma bydź rozdanych ludowi.“

— *Dnia* 3. —

Dnia 31 z. m. podpisany został układ między Hrabią *St. Cricq* i baronem *Makau* z jedney, a senatorem *Daumec Rouanez* i półkownikiem *Fremont* z drugiey strony. Układ ten zasadza się na zupełney niepodległości rzeczypospolitey Haytańskiey, i objaśnia 1wszy artykuł postanowienia Królewskiego z dnia 17 kwietnia względem otworzenia portów Haytańskich dla okrętów wszystkich narodów, w sposobie, iż w skutku pozyskaney niepodległości wolno jest rządowi haytańskiemu otwierać lub zamykać porty swoje dla przyjaciół i nieprzyjaciół. Opłata połowy cła wchodowego i wychodowego od towarów francuzkich rozciąga się do całey wyspy, azatém i do dawnieyszey części hiszpańskiey: płody zaś haytańskie, wyjąwszy cukier, mają podlegać we Francyi taryffie celney, jaka wypada ze stosunku między płodami osad francuzkich i zagranicznemi.

— *Dnia* 4. —

Wczora w południe huk dział w domu inwalidów ogłosił rocznicę imienin Króla naszego, i rozpoczęcie zabaw publicznych. O godzinie 6tey wieczorem, muzyki różnych korpusów gwardyi narodowey, gwardyi Królewskiey i osady tuteyszey, grały kilka sztuk pod oknami Monarchy, który po obiedzie udał się na ganek sali marszałków, dla jey słuchania i widzenia fajerwerku na polach elizeyskich. Ogród był otwarty dla publiczności. Dziś Król Jmć przyjął rozmaite władze krajowe, i wszystkich posłów mocarstw zagranicznych, na których czele był nuncyusz papiezki.

Mimo wątpliwey pogody, pola elizeyskie były napełnione wczora ludźmi. Przy rozdawaniu żywności panował naywiększy porządek, i nie zdarzyło się żadne nieszczęście.

Towarzystwo Przyjaciół greckich powierzyło Panu *Dupret* wychowanie młodego *Kanarisa*.

Listy z *Marsylii* pod d. 24 pazdziernika donoszą, iż kilku templaryuszów wsiadło tam na okręt dla połączenia się z swojemi towarzyszami oręża w Grecyi. Uważano, iż po większey części byli oficerami dawney gwardyi Pamiętają zapewne (wyraża jeden z tuteyszych dzienników), iż niegdyś templaryusze, po zdobyciu *Stambułu*, pod sławnym *Paleologiem*, walczyli mężnie na morzu z Ottomanami.

Tuteyszy dziennik *Gwiazda* umieścił długi artykuł, napisany z umiarkowaniem. Wystawia trudności zaprowadzenia rządu konstytucyynego w Hiszpanii. Wzywa Hiszpanów do miłości oyczyzny, jedności i czynności: autorom zaś radzi wydawać oświecające i mądre dzieła, aby oyczyzna *Cydą* powstała z gruzów, i mogła bydź tak bogatą, mocną i godną podziwienia, jak była niegdyś.

Listy z *Marsylii* donoszą, iż tam budują następujące okręty wojenne dla baszy Egiptu: 2 fregaty 60ciodziałowe, korwetę 24rodziałową, i 2 brygi 20stodziałowe. Z tego powodu cena drzewa podniosła się o 60 procentow. Gdy margrabia *Livron*, którego basza Egiptu wysłał, ukończy swoję kwarantannę, natenczas będzie można mieć dokładnieyszą wiadomość o tey wyprawie.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Dziennik Sporów utrzymuje, że Xiąże *Infantado* jest nieprzyjacielem wpływu francuzkiego w Hiszpanii.

Tuteysze towarzystwo przyjaciół greków, posłało drugiego ajenta do Grecyi z poleceniem, aby się w stosunki wewnętrzne tego kraju nie mieszał, jenerałowi *Roche* podlegał, i dla utrzymania sprawy greków, urządzenie stojącego woyska im doradzał.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Z powodu uroczystości Imienin Królewskich, dane były następujące zabawy dla ludu: „Dnia 3 listopada na polach elizeyskich, śpiewy, tańce, muzyka, wystawy pantomiczne, skoki na linie, maszty z pięcio nagrodami i t. d. trwały od południa do godziny pół do ósmey. O godzinie pierwszey w tymże dniu rozdawano przy dwóch weyściach na pole elizeyskie wino i różne potrawy. Illuminacya i fajerwerk zakończyły ten dzień.

Nazajutrz jako w dzień imienin Królewskich, prefekt Sekwany rano o godzinie 10 udał się do nowey giełdy, i z zwykłemi obrzędami zagaił trybunał handlowy. Poczem wraz z prefektem policyi i całą municypalnością udał się do Tuilleries dla złożenia powinszowań Królowi Jmci. Wracając z pałacu Królewskiego, obadwa prefekci wraz z municypalnością, założyli kamień węgielny nowey rogatki *Pantin*, tudzież centralnego domu poprawy, na przedmieściu ś Antoniego. Tegoż dnia o godzinie pierwszey z południa były widowiska bezpłatne na wszystkich teatrach paryzkich. Wieczór bal i widowisko na rynku *de la Vallée* i na rynku sprzedaży masła. Prócz tego uczty szczegółowe dawane były dla róinych korporacyy, jako to: dla węglarzy, cieśli i t. p. Wieczorem wszystkie gmachy publiczne wspaniale oświecono.

Na mieysce P. *Préamenau* akademia mianowała swym członkiem Xięcia Macieja *Montmorency*.

Dnia 31 października odbyła się licytacya nia przysądzenie prawa wydobywania soli w kopaln *Vic* w departamencie de la Meurthe na lat 99. Trzy kompanie ubiegały się o nią.

1. PP. Lafitte, bracia Rotschildowie i inni.
2. P. Jakób Millret, bankier.
3. PP. J. Humann (deputowany), Paravey i inni.

Prawo wydobywania soli przysądzone zostało ostatniemu, jako naywięcey dającemu, to jest 59 procentow z czystego zysku.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 134.

Wilno dnia 13 listopada v. s. 1825 Roku.

F r a n c y a.

Paryż dnia 5 listopada.
(*z Gaz. Hamb. Börsen Halle*).

Dwór jutro włoży żałobę na dni 21, po Królu Bawarskim.

Pan *Zach* donosi w swojey *Korrespondencyi astronomiczney*, iż sławne obserwatoryum w *Rzymie* przestało bydź czynném od tego czasu kiedy sławni PP. *Calandrelli*, *Conti*, i *Riecebach*, wszyscy trzey włosi, z niego usunięci zostali.

Królewskie postanowienie zawiera, ażeby od Nowego Roku ministeryum woyny, przeznaczonym do służby woyskowey w osadach woyskom i oficerom bez woyska zostającym i innym opatrzenie dawało; tudzież, iżby to ministeryum miało staranie o budowie, reparacyi i utrzymaniu fortyfikacyi w twierdzach i budowli woyskowych tamże. Drugiém postanowieniem znosi w budżecie marynarki XI Rozdział: „*Służba w Koloniach.*" Wydatki na to przyłączają się do ministeryum woyny i marynarki, a wyspy, *Martynika*, *Guadelupa* i *Burbon* zostały upoważnione przedsięwziąć starania, ażeby wewnętrzne ich wydatki z mieyscowych dochodów były załatwiane. Trzeciém postanowieniem zostawiono naszym francuzkim koloniom w *Guayanie*, *Senegalu* i *Indyach*, ażeby mieyscowe dochody obracane były na potrzeby wewnętrznych ich wydatków. Pierwsze dwa postanowienia datowane są d. 1 stycznia, a trzecie d. 17 sierpnia.

Dziennik sporów donosi, że sprawa Ouvrarda do sądu odesłaną została.

Gazeta *Morning-Chronicle* donosi, że rząd nasz, przed rewolucyą będące dotacye dla młodzieży irlandzko-katolickiey przywrócił, i że te summy obrócone bydź mają na utrzymanie, teraz w *Rzymie*, znowu założonego kollegium irlandzkiego.

Adjutant Xięcia *Raguzy* ogłosił, że Xiążę znayduje się w domu w *Chatillon*, że nie jeździł do Berlina, ani był na przeglądzie woysk pod *Luxemburgiem*.

Popierane przez Xięcia Infantado żądanie wielu grandów hiszpańskich, względem wynagrodzenia, za odjęte im prawa r. 1815, tudzież, względem ich upoważnienia, ażeby mogli mianować radców mieyskich w miastach i wsiach do nich należących d. 24 zostało przez juntę odrzucone większością 16 kresek przeciwko 3.

Jeśli można dać wiarę listowi konsula hiszpańskiego w *Trypolu*, umieszczonemu w gazecie barcelońskiey, Bey miał wydać woynę rzeczypospolitey kolumbiyskiey, i wysłać eskadrę, dla ścigania na morzu środziemném kaprów południowo-amerykańskich.

Sprawa przeciwko gazecie *Constitutionel*, rozpocznie się d. 19, a przeciwko gazecie *Courier Français* d. 21 b. m. pod prezydencyą Hr. *Seguier*. Jeneralny adwokat *Broë*, jako organ publicznego ministeryum, stawa przeciwko; P. *Dupin* będzie bronił gazety *Constitutionel*, a P. *Merilhou* gazety *Courier Français*.

Do *Turynu* przybył ze *Stambułu* Cesarsko Rossyyski radca stanu *Chrapowicki*.

(*z Gazety Journal de Deb.*)

Wczora zawartą została pożyczka haitańska z kompaniami PP. J. *Lafitte* i komp., *Syndykatem* poborców jeneralnych, *Rotschildami* bracią J. *Hegerman Blanc-Colin* i komp. *Ardouin-Hubbaro*, *Cesar de Lopanouze*, *Paravey* i komp. za 80 fran.. Gdy summa, którą rząd haitański ma zapłacić na pierwszy termin wynagrodzenia jest 30 milionów, przychód zaś układu pożyczki wynosi 24 milionów, PP. Komisarze haitańscy dadzą sami na pierwszą opłatę 6 milionów, która ma bydź złożona d. 8 bieżącego m.; inne zaś opłaty mają bydź oddawane miesięcznie przez kompanie.

(*z Gaz. Jour. de Francf.*).

Municypalność przypuszczoną była do złożenia N. Panu powinszowania imienin. N. Pan na mowę P. Chabrol tak odpowiedział: „Przyymuję równie z wielkim ukontentowaniem, jak czułością, wyrazy uczuć i życzeń dobrego mojego miasta Paryża; polegam na nich, Mościwi Panowie, polegam na nich: ale nie dosyć na tem żebym był kochany od mojego ludu, potrzeba ażebym jego miłość usprawiedliwił. Winienem także nie tylko zaymować się szczęściem jego obecném, lecz przygotować ie i na przyszłość, to jest właśnie przedmiotem wszystkich mych życzeń; tey to, Mości Panowie, żądam łaski od Boga i spodziewam się, że mi jey udzieli.

O pół do pierwszey minister stosunków zewnętrznych przedstawił deputacyą miasta *Lionu*, mającą polecenie, ofiarować Królowi medal, bity z okoliczności wystawienia powtórnie posągu *Ludwika XIV*. N. Pan, przyymując ten hołd, raczył oświadczyć, iż mu ta ofiara jest tem przyjemnieyszą, że ją odbiera w dniu swoich imienin. Król Jmć rozmawiał potym z członkami deputacyi, o wzrastającey pomyślności miasta *Lionu*, i polecił im zapewnić współobywateli o swey pieczołowitości i opiece. Taż sama deputacya miała zaszczyt bydź przedstawioną II. KK. Wysokościom.

N o w e   D z i e ł a.

Znayduje się do przedania w xięgarni uniwersyteckiey u *Józefa Zawadzkiego*.

Historya powszechna krótko zebrana przez Jana Kaydanowa Professora w Imperatorskim Cesarsko Sielskiem liceum, radcę kollegialnego i kawalera, podług drugiego wydania rossyyskiego tłumaczył Leon Rogalski. Tom III dzieje nowożytne czyli trzech ostatnich wieków. Wilno, Józef Zawadzki własnym nakładem 1825 in 8vo str. 331 i nieliczb. 4. Cena kop. srebr. 50. Wszystkie trzy tomy kosztują rub. sr. 1 kop. 10.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 6 listopada: rub. srebrny 3 rub. $76\frac{1}{4}$ kop, dukat nowy 11 rub. 50 kop. stary 11 rub. 50 kop. imperyał 37 rub. $62\frac{1}{2}$ k.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 12 godz. 2 wieczor	27 cal. 8,6 lin.	+ 3,5 stopni.	Połud. Zachod.	Pochmurno
	d. 13 godz. 6 z rana	27 — 5,6 —	+ 3 — —	Zachodni.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler

w Drukarni Redakcyi.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

По волѣ Господина Главнокомандующаго 1 Арміею Генерала отъ Инфантеріи Графа Сакена, Генералъ Интендантъ Арміи объявляетъ, что на поставку провіанта будутъ производить торги въ Казенныхъ палатахъ тѣхъ Губерній гдѣ войска расположены, именно:

1. *Въ Кіевской* Казенной Палатѣ назначаются торги на годовую потребность съ 1 марта 1826 по 1 марта 1827 года, и на потребность для Бобруйска, Речицы и Лоева Минской Губерніи, на потребность съ 1го Іюня 1826 по 1е Іюня 1827 года, а также для пунктовъ Могилевской Губерніи на потребность съ 1го Іюля 1826 по 1е генваря 1827 года.

2. *Въ Могилевской* Казенной Палатѣ вторичные торги для всѣхъ пунктовъ той Губерніи на время съ 1го Іюля 1826 по 1е генваря 1827 года.

3. *Въ Минской* Казенной Палатѣ вторичные торги для Бобруйска, Речицы и Лоева на время съ 1го Іюня 1826 по 1е Іюня 1827 года.

Сроки торгамъ назначаются въ сихъ Палатахъ:

Въ Кіевской, первый 1825 года декабря 17 18 и 21го, второй торгъ 1826 года генваря 8, 9 и 10, переторжки 14, 15 и 16 числъ.

Въ Могилевской торги генваря 8, 9 и 10, переторжки 14, 15 и 16 числъ тогоже мѣсяца.

Въ Минской торги генваря 8, 9 и 10; переторжки 14, 15 и 16 тогожъ мѣсяца.

На сіи сроки вызываются желающія къ торгамъ съ законными залогами воуваженіе по мѣсячной поставки припасовъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи; вѣдомости о потребности въ каждой Губерніи будутъ разосланы въ Казенные Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты вмѣстѣ съ подробными кондыціями и прочими правилами на основаніи коихъ должны происходить поставки. М. Шкловъ октября 28 дня 1825 года.

Генералъ Интендантъ 1й Арміи, Артиллеріи Генералъ Маіоръ Пироговъ.

OGŁOSZENIE.

3. Z woli Pana Główno Dowodzącego 1szą Armią, Jenerała piechoty Hrabiego Sakena, Jenerał Intendent armii ogłasza, iż na dostawę prowiantu będą się odbywać targi w Izbach Skarbowych tych guberniy, gdzie woyska rozłożone, mianowicie:

1. *W Kijowskiey* Skarbowey Izbie naznaczają się targi na roczną potrzebę, od 1go marca 1826 do 1go marca 1827 roku, i na potrzebę dla Bobruyska, Rzeczycy i Łojewa w Mińskiey gubernii, na potrzebę od 1go junii 1826 do 1go junii 1827 roku, a także dla punktow Mohilewskiey gubernii na potrzebę od 1go junii 1826 do 1go januaryi 1827 roku.

2. *W Mohilewskiey* Skarbowey Izbie powtórne targi dla wszystkich punktów tey gubernii na czas od 1go julii 1826 do 1go januaryi 1827 roku.

3. *W Mińskiey* Skarbowey Izbie powtórne targi dla Bobruyska, Rzeczycy i Łojewa na czas od 1go junii 1826 do 1go junii 1827 roku.

Terminy do targow naznaczają się w tych Izbach:

W Kijowskiey, pierwszy 1825 r. decembra 17, 18 i 21, drugi targ 1826 roku januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 dnia.

W Mohilewskiey, targi januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 dnia tegoż miesiąca.

W Mińskiey, targi januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 tegoż miesiąca.

Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnemi kaucyami w stosunku miesięczney dostawy zapasow do piątey części podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz ogolnych od zgromadzeń szlacheckich dostaw. które pozostają na samey ufności; wiadomości o potrzebie w każdey gubernii będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie i publicznie w nich odkryte, wraz ze szczegółowemi warunkami i innemi prawidłami, na mocy których mają się czynić dostarczenia. M. Szkłow oktobra 28 dnia 1825 roku.

Jenerał Intendent 1szey Armii Jenerał Major Artylleryi Pirohow.

Ogłasza się ninieyszém, iż od dnia 13 listopada r. b. będą przyymować chore bydlęta do zakładu Weterynarnego CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, na ulicy Spaskiey na dziedzińcu Teatru Anatomicznego, pod następnemi warunkami.

1. Przyymują się chore bydlęta domowe od godziny 7 ranney do 6 wieczorem, a w nagłych zdarzeniach i późniey.

2. Posyłający bydlę chore, oznaymuje o tém Weterynarzowi znayduiącemu się zawsze przy zakładzie.

3. Karm i lekarstwa w części opłacają się z góry, a reszta po skończoney kuracyi.

4. Może też bydź dostarczanym karm w naturze przez właściciela podług przepisu, a w takim razie pozostałe po wyleczeniu, zwraca się właścicielowi.

5. Za lekarstwo i karm płaci się według ustanowioney taxy.

6. Oprócz pomienionych wydatków, właściciel żadnych innych nie ponosi.

7. Za posługę, za wszelkie operacye i samo leczenie nic się nie przyymuje i nic się nie liczy.

8. Właściciel przynaymniey co dwa dni dowiadywać się powinien o stanie zdrowia swego bydlęcia.

Inne szczegóły ogłoszone są w samym zakładzie.

Sekretarz Norbert Jurgiewicz.

---

2. W skutek Dekretu Remissyynego Ziem. Pttu Nowogrodz. w dniu 23 października 1825 r. zaszłego, Taxę i Exdywizyą massy funduszu W. Józefa Baki Chor. Woysk Ross. a mianowicie folwarku Buywidowszczyzny w Ptcie Nowogr. sytuowanego przeznaczającego. Ja Exdywizor tymże Dekretem wyznaczony w dniu 30 presentium jako w terminie zakreślonym do rzeczonego folwarku Buywidowszczyzny zjechawszy i właściwe pierwszemu zjazdowi kwestye stosownie do rzeczoney Remissy załatwiwszy, mianowicie komportacyą tak na Debitorze jako też na wszystkich Kredytorach i Pretensorach do Kancellaryi Ziem. Nowogrodz. na dzień 16 nowembra i. r. wskazałem, oraz termin powtórny zjazdu Sądu Exd. na dzień 28 nowembra teraźn. roku udeterminowałem. Żeby przeto po uzupełnieniu rzeczoney komportacyi strony interessowane w następnym terminie ze swoimi dopominkami sub amissione rei do pomienionego Sądu jawiły się i przychodziły przez ninieyszą awizacyą ostrzegam. Działo się w Buywidowszczyznie 1825 mca października 31 dnia.

Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem. Pttu Nowogrodz. Exdywizor.

---

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonemu Felicyanowi Lachowiczowi byłemu Starostwa Morgiskiego Administratorowi, Wincentemu oycu Stanisławowi nieletniemu Synowi Rzewuskim, Wincentemu Kiryłowskiemu

Jakubowi i Jadwidze z Kiryłowskich Tomkiewiczom stopień własny i Józefa oraz jego żony z Kiryłowskich Szczyglińskich, reprezentującym, Stefanowi Olendzkiemu Sędzicowi Preński., Tekli Olendzkiey Sędziance; Teofili matce z dokładem opieki, Wincentemu, Bogusławowi i Józefowi synom, Johannie córce Eynikom, Ludwice z Opolskich matce i jey potomstwu de Rennom Porucznikom woysk francuzkich w dokładzie opieki, Michałowi Opolskiemu Chor. woysk Ross. XX. Bernardynom klasztoru Kowieńskiego, Zofii Platonównie Baronessie Pirchowey Jenerałowey woysk Ross. z dokładem opieki, Sirhiejowi Szeremietjewu Półkownikowi woysk Ross., Dymitrowi odstawnemu Generałowi woysk Ross., Alexandrowi Rotmistrzowi Kawalergardow, Platonowi Sztabs Rotmistrzowi tegoż półku i Waleryanowi 14 klassy Graffom Zubowom, Ickowi i Gicie Frankmanom Star. mieszkańcom Jabwoyńskim, Hirszy Ickowiczowi, Goldbergowi mieszkańcowi Srzednickiemu, pretensorom i debitorom do massy funduszow po zeszłym Krzysztofie Olendzkim Szambellanie b. Dworu pol. i Kawalerze Orderu ś. Stanisława, z instancyi Urodz. Alexandra Olendzkiego Podkom. Wołkowysk. sukcessora po wyrażonym Szambellanie Olendzkim, pozew przed Sąd Ziem. Ptu Rosień., w dniu 1m Xbra idącego roku, r a tę sprawę złożyć się mający; w referencyi do Dekretu Remissyynego Sądu Głów. Lit. Wileń. 2go Departamentu datty 27 listopada 1824 r., do rezolucyi Ziem. Rosień. julii 3 i 8bra 7 teraźnieyszego 1825 r. zaszłych, do wszelkich oraz dowodow w sprawie złożyć się mających szczególnie: iż 1mo obżałny Felicyan Lachowicz, jak świadczy własnoręczna obżałnych assekuracya 1818 r. junii 16 d. podpisana, tegoż dnia w 1819 r. approbowana; administrując dożywotnią posessyą zmarłego Szambellana Olendzkiego w Morgiszkach, objąwszy tam bydło, koni, owce, świnie i ptastwo; wszelką oraz dalszą ruchomość gospodarską; zebrawszy z włości remanentowe siano i od opłaty podatkow, w ostatnim posessyi swey roku, pozostałe mając pieniądze, u tego wszystkiego ogółem naymniey rubli sr. 3,000 wartości w ręku swym zadzierżałeś, dla kzrycia zaś tego i korzystania z obcey, na satysfakcyą rzetelnych długow zmarłego Szambellana Olendzkiego iść powinney własności, w komportacyi p. rezolucyą Ziem. Rosień. 1825 r. julii 3 d. nakazaney, żadnego inwentarza na tę posesyą ani Bierczakow sobie dawanych nie złożyłeś, nadto wedle umowy własną ręką nieżyjącego Szambellana Olendzkiego spisaney, za intratę Morgiską ostatniego roku rubli sr. 900, nieopłaciłeś, chociaż umowa do końca nadwerężoną nie była i nikt Waszmości bez czasu, po śmierci nawet Szambellana Olendzkiego niedeposydował, jak o tém własne obżałgo przeswiadczają dowody, mimo to przecie, obżałny wydobywszy już umorzone rachunki, naliczyłeś sobie wyżey 2,000 rubli sr. i w takiey pretensyi zyskałeś Dekreta zaoczne, z narażeniem żał. na niepotrzebne koszta; 2do obżał. Rzewuzki niemogąc już mieć ewikcyi na summie będącey u Graffow Zubowow, i przez assekuracyą zmarłey żony swey Konstancyi z Olendzkich Rzewuzkiey nieżyjącemu Szambellanowi Olendzkiemu wydaną i przez puszczenie w amissyą juramentu Dekretem Ziem. Szawel. 1821 r. 8bra 22 d. teyże obżał. żonie naznaczonego, niewłaściwie dopiero do tey summy o dar czer. zł. 1,000 przez nieżyjącego Szambel. Olendzkiego uczyniony, stosunek swóy zwracasz, nadto obżalny ze zmarłą żoną swoją oddalając się ze służby z Gilwicz za rządow dożywotnich zmarłey dopiéro stryjenki żałgo, znaczną ruchomość fundową zabraliście i na 40 furmankach Gilwickich, bez żadnego rachunku, ze szkodą żałgo i rzetelnych wierzycieli Szambellana Olendzkiego, wywieźliście, z tego więc zaboru równie jako i exekwowanych tradycyi winieneś zdadź rachunek; 3tio obżałni Kiryłowski i Tomkiewiczowie, poszukujecie czer. zł. 1,483 których zmarły Krzysztof Olendzki nigdy u obżał. nie wziął; za kartami przez Jana Kiryłowskiego Komissarza i powiernika niegdyś w domu zmarłego Szambellana Olendzkiego, na blankietach antedatowanemi, jak pod dattą 1789 roku, 9bra 22 d., pieczętarza Szawlińskiego świadectwo przekonywa; należności tém samém nikczemney a wyznaniem Jana Kiryłowskiego w 5m punkcie jego testamentu w 1803 sprawionego zniszczoney; albowiem Jan Kiryłowski tych obligow sprawca i pierwszy pieczętarz, zredukował tam całą za nimi należność do 200 a naywięcey 300 czer. zł., podając tém samem rzecz całą pod wyrok konstytucyi 1505 r., iż variens in jure non est audierdus, nie tylko więc obżałni nic zyskać nie możecie, ale owszem expensa powrócić i na pewność ich, ante principale, złożyć dobrze osiadłego obywatela parękę, winniście, 4to obżałny Stefan Olendzki Sędzic Preński, mając pretensye własne z rejestrowych rachunkow w obligi i dekreta zamienione, nadto za przelewem Urodz. Franciszki Olendzkiey siostry swey na czer. zł. 300, od zmarłego Krzysztofa Olendzkiego w roku 1805 8bra 9 d. darowanych, procentow poszukiwać nie możesz, gdyż osobliwie Urodz. Franciszka Olendzka, kiedy dar przyymowała jednoczasowie assekurowała zmarłego Szambellana Olendzkiego, iż procentow aż do oddania kapitału liczyć i dopominać się nie będzie, nakoniec obżałny zlokowane w Ziem. Telszew. kancellaryi, na rzecz zmarłego Szambellana Olendzkiego rubli sr. 506 kop. 18½ morgiskiey intraty, po Dekrecie Ziem. Telsz. w 1816 r. marca 31 d. zapadłym, przez urzędową tradycyą podniosłeś; z wyexekwowaney tradycyi u Grafow Zubowow intraty pobierałeś, a tradując summę u Grafow Zubowow w r. 1821, januar. 22 d., jak list tradycyyny poświadcza, w całey summie czer. zł. 786 gr. 26, Ziem. Telsz. Dekretem sobie wskazaney lokowałeś się, i z tego wszystkiego winieneś zdadź rachunek; 5to obżałowani Eynikowie za kartą niegdyś Komornikowi Samuyle wydaną, bez jego przelewu, zatém rzeczy obcey niewłaściwie poszukujecie, 6to obżałni Opolscy i de Rennowie mając rzecz wielą dawnościami umorzoną i pod apellacyą w Rządzącym Senacie zostającą, żądając z pozostałych zmarłego Szambellana Olendzkiego funduszow satysfakcyi, powinniście na zabezpieczenie tey summy i expensow z całkowitego procederu, złożyć porękę; 7mo obżałni XX. Bernardyni kowieńscy, mając pretensyą już w Ziemstwie Rosień.. skassowaną, przeciwko Naywyższym przepisom punktu 130, kon. 1764 r. nie możecie w tymże Ziem. satysfakcyi zyskać; osobliwie gdy pretensya obżał. jest nikczemna dawnościami umorzona nigdzie approbaty zyskać nie może, 8vo obżałna Pirchowa, Szeremetjew i Grafowie Zubowowie niezwyczaynie wielkie potworzyliście expensow rachunki, iż wnosić wypada, że zmowę między sobą uczyniwszy, sami jedni rozebrać chcecie summę na satysfakcyą ogólnie wszystkich wierzycieli oddaną, bez osobistego zatém oprzysiężenia tych rachunkow nic za nimi zyskać nie możecie; wreszcie obżał. Szeremetjewa zmarły Szambellan Olendzki ewiktorem nie był i żadnych do niego stosun-

(1)

kow obżałny mieć nie możesz; 9no obżałni Starozakonni Icek Leybowicz i Gitta Frankmanowie mając przez wyrok Ziemstwa Rosień. datty 1822 r. 8bra 22 d. pretensyą o 1159 zł. skassowaną, satysfakcyi zyskać nie możecie, a przeto expensa na które narażacie winni będziecie zwrócić a tym czasem na zabezpieczenie tych expensow kaucyą złożyć, 10mo obżałny Hirsz Ikcowicz Goldberg niesłusznie upominasz się o cózkolwiek z powodu kontraktu ze zmarłym Szambellanem Olendzkim na dostawkę zboża w 1817 8bra 1 d. zawartego, kiedy wedle własnoręcznego rewersu, więcey niżeli na to dałeś pieniędzy, zboża wybrałeś; kiedy słowem jeszcze rubli srebr. 15 kop. 40 z tego względu zawiniasz, ztąd niżeli oczywista rozprawa nastąpi, winieneś złożyć kaucyą na odpowiedź expensow, podług uczynionego tedy, w szczegółach, rzeczy wyjaśnienia, oczywiście, przez zmyślone, niesłusznie wielekroć pomnożone pretensye, obżałni usiłujecie pozostałość zeszłego Sambellana Krzysztofa Olendzkiego między siebie rozszarpać, obok tego, w swoich pozwach, pomawiacie prawa żałmu służące i nayspráwiedliwsze jego stosunki ze stopnia zmarłey Pauliny z Oranowskich Olendzkiey Szambellanowey; które wszakże, jako z zagranicznych długow wynikłe; gdyby niebyły do żałgo przeszły, byłyby zapewne dawno już wyczerpnęły, za pośrednictwem Rządu, cały satysfakcyi objekt dzisieyszy i nietylko zmyślone niektórych pretensye ale nawet i słuszne innych na zawsze poupadaćby musiały, osobliwie, kiedy wolą jest rządu, iżby prywatne długi i opisy po Jezuickiey posessyi po Szambellanie Krzysztofie Olendzkim pozostałey obarczać nie mogły, przeto idąc żalcy do Sądu prosi nadewszystko znikczemnienia zarzutu o kondykt a za pomowienie w tém żalującego i zmarłey stryjenki ukaranie obżałnych stosownie do Konst. 1726 r., w celu zaś odkrycia i wyśledzeniu zatajonych funduszow massy, obżałmu Felicyanowi Lachowiczowi b. Starostwa morgiskiego Administratorowi, nakazania komportacyi pod przysięgą osobistą, inwentarzow, rejestrow bierczych i krescencyynych, dowodow oraz mogących cały ciąg służby i administracyi jego w Starostwie Morgiskim usprawiedliwić; naznaczenia z nim aktow inkwizycyi, kalkullacyi i weryfikacyi, sądzenia dla massy tego wszystkiego, co się ztąd wykryje a na pewność odpowiedzi za szkody i expensa, zalecenia iżby obżałny Lachowicz, kaucyą naymniey 4,000 rubli sr. wynoszącą dobrze osiadłego obywatela, niżeli rozprawa nastąpi, w Sądzie Ziem. Rosień. złożył; wreszcie skassowania wszelkich zmyślonych stosunkow i ukarania tegoż obżałgo za utajenie w komportacyi w górze wypisanych dowodow; z obżał. Rzewuskim przeznaczenie aktow inkwizycyi, dla wyśledzenia w Gilwiczach, jaką i czyją ruchomość oddalając się ze służby ztamtąd wywiozł, a co się z tych aktow na rzecz massy odkryje, po należytém każdey rzeczy ocenieniu, wypadającey summy i pobieranych intrat z tradycyynych possesyi, wyboru oraz za kwitami i rachunkami, na rzecz kapitału policzenia i pretensyi obżałgo Kiryłowskiego i Tomkiewiczow, skassowania w skutek Konst. 1505 r., całkowitego ich stosunku, powrócenia expensow prawnych, naymniey rub. sr. 1,500 i wskazania tego na rzecz massy, na pewność zaś odpowiedzi, zalecenia iżby obżał. ante principale, należytą złożyli porękę, uchylenia pretensyi obżałnych Eynikow za kartą do którey nie mają prawa, i zostawienie tey pretensyi mającemu jus ad rem, zalecenia obżałmu de Rennom i Opolskim, iżby ewikyą na poszukiwaną przez nich a pod apellacyą będącą summę, złożyli, skassowania pretensyi XX. Bernardynow kowieńskich, Dekretem Ziemstwa Rosień. już znikczemnioney a dawnościami umorzoney, skassowania nie mniey pretensyi napastney dawno umorzoney a Dekretem Ziemstwa Rosień. 1822 r. 8bra 22 d. skassowaney Starozakon. Icka Leybowicza i Gity Frankmanow; sądzenia na nich expensu naymniey 300 rubli sr. i złożenia odpowiedney paręki, skassowania nakoniec pretensyi Starozakon. Hirszy Ickowicza Goldberga Srzednickiego, przewrótnie do funduszow zmarłego Sambellana Olendzkiego zastosowaney, zasądzenia na tymże Hirszy rubli sr. 15, kop. 40, z porachunku o zboże wypadających, z procentem; wskazania też na nim expensow prawnych dla massy i złożenia poręki 1,000 rubli sr. wynoszącey przynaymniey, w rzeczy obżał. Stefana Olendzkiego Sędzica Pren. detrunkaty kwitow oraz intrat z tradycyynych posessyi wybranych; uchylenia żądanych procentow ex re przelewu Ur. Franciszki Olendzkiey, wskazania na obżałnych Zubowach summy 3,000 cz. zł. z wypadającemi procentami na rzecz massy, detrunkaty w reszcie wszystkim obżałnym tego co się z kwitow i innych zródeł wybraném okaże; uchylenia wszelkich niedorzecznych wnioskow, exagerowanych i nadzwyczay namnożonych wydatkow, uwolnienia dóbr poJezuickich mocą Ukazow, od wszelkich za długi prywatne odpowiedzi; uchylenia żądanych ze strony obżałnych expensow, albo decydowania przysięgi każdemu z obżałnych, na ich wierności; sądzenia oraz tego wszystkiego co przez sprawę proszoném i dowiedzionêm będzie z wolną poprawą żałoby.

Roku 1825 mca 8bra dnia 31 niżey na podpisie wyrażony Woźny świadczę, iż takowego pozwu kopie, jedną: po WJMPP. Felicyana Lachowicza b. Administratora Morgiskiego; Wincentego oyca, Stanisława nieletniego syna Rzewuskich, Wincentego Kiryłowskiego, Jakóba i Jadwigę z Kiryłowskich Tomkiewiczow; Stefana Olendzkiego Sędzica Preń.; Teofilę matkę z dokładem opieki, Wincentego Bogusława i Józefa synow, Johannę córkę Eynikow; Ludwikę z Opolskich matkę i jey potomstwo de Rennow Porucz. woysk francuzkich w dokładzie opieki; Michała Opolskiego Chor. woysk Ross., XX. Bernardynow klasztoru Kowień., Teklę Olendzkę Sędziankę Preńską, po Starozakon. oraz Ickę i Gitę Frankmanow, Hirszę Ickowicza Goldberga, jako nieosiadłych do drzwi sądowych Ziem. Ptu Rosień. przybiłem, 2gą po JWW. Dymitra odstawnego Jenerała woysk Ross., Alexandra Rotmistrza Kawalergardow, Platona Sztabs Rotm. tegoż pułku, i Waleryana 14 klassy Grafom Zubowow, Zofii Platonównie Baronessie Pirchowey Jenerałowey woysk Ross. na dniu dzisieyszym w dobrach Pronnadziowie w ptcie Rosień. położonych, a JW. Sierhiejowi Szeremietjewu Pułkownikowi woysk Ross. tegoż dnia w dobrach Parowie w tymże Rosień. ptcie podałem i o następney rozprawie zawiadomiłem. Paweł Pietraszkiewicz Woźny Ptu Szawel.

Roku 1825 mca października 31 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Rosień. stawając obecnie Woźny rellacyą podanego Pozwu Urzędowie zeznał. Przyjąłem Teodor Juszkiewicz Rejent Ziem. Ptu Rosień.

Takowy Pozew wolno drukować. Dnia 9 listopada 1825 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 134.

Wilno dnia 13 listopada v. s. 1825 Roku.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym: Stanisławowi Wysockiemu b. Podsędkowi Ziem. Wiley. zastawnemu, a Leonowi Osztorpowi b. Marszałkowi ptu Ihumeń. i Komandorowi tradycyynemu Mttści Możan i Klewki possesorom, Janowi Grzymayle, Lubańskiemu Pułk. woysk pol. i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowskiey Szambelanowey b. dworu pol.; Józefowi Wysockiemu Assesorowi Sądu Niższego Wiley., z Piszczałów Goniprowskiey Kapitanowey ptu Mohylewskiego, Saplicy Adwokatowi Ziem. Słuck., Justynowi Józefowiczowi Kapitanowi woysk Ross., sukcessorom zmarłey Butkiewiczowey, Leopoldowi, Karolowi Jabłońskim, z Daszkiewiczow Gzowskiey w assystencyi właściwey; Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Prowiantskiey Wileń., jako wierzycielowi i do zwrótu kondycyonalnych tranzaktów obowiązanemu, Jozefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabokowemu Jener. woysk Ross.; Szołkowskiemu Prezyd Kopysk.. Wincentemu Łaskiemu Rotm., Maryannie z Wołłodźków Komarowey matce Antoninie z Komarow Lipiney, tudzież Hipolitowi Wołłodźce utrzymującym fundusz zeszłego Felixa Wołłodźki dłużnika: niemniey Piotrowi Odyńcowi, Dobrowoskiemu Regent., żenie i potomkom ś. p. Alexandra Popowego wybywcy za plenipotencyą od Iwona Maybordy Mttści Hołukowiny w Gubernii Połtawskiey w ptcie kremieńczuckim, jako też sukcessorom Maybordy w Guberniach Pułtawskiey, i Ekaterynosławskiey mieszkającym, Karolinie Diakowey Sztatskiey Sowietnikowey, Eufimowi Kułakowi expedytorowi poczty Wiley.; Symonowi Snopkowskiemu Regentowi Gran. Wiley., do zwrótu tranzaktów i kredytorowi, z Szczytow Swięcickim, Fiedorowi Andrzejowiczowi von Dynhsztett uczebnaho karabiniernaho półku Kapitanowi i Kawalerowi, do zwrótu kondycyonalnego, Czernowemu Tyt. Sow. podobnież do zwrótu wydanych kondycyonalnych bez wzięcia pieniędzy obligów, sukcessorom zeszłego Serwacego Bernowicza Prezesa Sądu Gł. Mińs. 1go Depar., i Kawalera, o summę za dekretami, Jerzemu Niepokoyczyckiemu, Dowidowi Percowiczowi mieszkańcowi witebskiemu dłużnikowi za obligiem na cz. zł. 100; Zuromskiemu o zapłatę sądzoney summy, Massalskiemu, sukcessorowi Jerzego Massalskiego Podkomorzego; Staroz. Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi witebskiemu, sukcessorom zmarłego Kazimierza Stankiewicza Star. świrydowskiego; Kazimierzowi Janowskiemu b. Ass. Bor., Janowi Orzechowskiemu Woźnemu tegoż powiatu, toż Pławskiemu jako nadużywającym władzy opiekuńczey za zleceniem Dworzańskiey Opieki exekwowaney nad majątkami Klewką, Możanami i Jakubowiczami; Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi kupcowi białynickiemu o niedopłacone za kontraktem czer. 300, i o powrót do zwrótu należnych wexlow; Władysławowi Sędziemu Gran., Gasprowi i Robertowi Pruszanowskim, Józefowi Kapitanowi Ziem. Ihumeń., Stanisławowi Sędziemu Gran. Ihumeń., i dalszym braciom Czarnowskim, Ignacemu i Józefowi Bułhakom sukcessorom zeszłych Marszałka, i Majora Bułhakow; Michałowi podkomorzemu Józefowi b. Marszałkowi i Ignacemu Deputatowi Urzędnikom ptu Bobr. Hryniewiczom; Gasprowi i dalszym Kiełczewskim, Jozefatowi Snitce Kolleg. Rejestr., Sołtanowi dziedzicowi mttści Rodziejowa w ptcie Bielickim, Janowi i Antoniemu Żukowskim aktorom Malewicz w ptcie rohaczewskim; Abramowiczowi Asses. Bobr., Eliaszewiczowi właścicielowi Borowey w ptcie bielickim, Andrzejowi Michałowiczowi, Mikłaszewskiemu Kluczwoytowi, Michałowskiemu w ptcie bobruyskim znayduiącemu się, tudzież dalszym kredytorom i różnego tytułu pretensorom, z instancyi Ur. Wincentego Jabłońskiego stopień Józefa Harasimowicza reprezentującego i pretensora do jego funduszów, Pozew przed Sąd Głów. Miń. 2go Depar. na zasadzie Ukazu Rządzącego Senatu ogólnego zebrania dnia 20 julii idącego roku, za N. 3,605 do Sądu Głów. nadesłanego, przy odwołaniu się do Ukazu Rządzącego Senatu 4go Depart., w dziele z sukcessorami Alexandra Popowego i Iwana Maybordy o majątek Hołubowinę w gubernii połtawskiey ptcie kremieńczuckim położony, do Dekretu Ziem. Wiley. w roku 1807 gbra 13. z zeszłym Jenerałem Piotrem Bardakowym nastałego, niemniey dalszych dowodow pisma przed Sądem Głów. i Exdywizor. złożyć się mających, pryncypalnie oto: nieżyjący dopioro Józef Harasimowicz pozostawszy w konieczności rozliczyć się ze wszystkiemi swemi kredytorami debitorami i pretensorami w Exdywizorskim Sądzie, oświadczył w tém objekcie taxę i exdywizyą swych funduszow, a powołując kredytorów do przyjęcia satysfakcyi, debitorów w celu pozyskania bonifikaty a pretensorow do uwolnienia się od napasnego dopominku lub do wzajemnego pokwietowania się, znalazł tamę swym i kredytorów życzeniom, albowiem Sąd Głów. odmówił pretendowaney jednomyślnie Exdywizyi, z powodu jakowego udał się ze skargą do Rządzącego Senatu, gdy więc Senat ogólnego zebrania przez Ukaz wyżey zacytowany dozwolił Exdywizyi, i polecił Sądowi Głów. dać Remmissę i naznaczyć Urzędników, deltor przeto na twierdzy tegoż Ukazu przychodząc do Sądu Głów. jako stopień Harasimowicza reprezentujący i kredytor do funduszu konkursowego i powołując obżałnych do wzajemnego w dozwolonym Sądzie rozliczenia się, zakłada prośby nadewszystko, dowodow ze strony żałgo złożyć się mających utwierdzenia, dozwolony przez Senat ogólnego zebrania Exdywizyi na fundusz po ś. p. Harasimowiczu uznania, Urzędników nieinteressowanych toż Regenta i Komornika przeznaczenia, terminu na zjazd naykrótszego zakreślenia; warunków w Remissyynym dekrecie stosownych do prawa, Ukazów, i ostatecznego wyroku, mocą którego determinować się powinna Exdywizya, przepisania; i zachowanie się podług ustaw Sądowi exdywizor. pod odpowiedzią poruczenia; aktów Inkwizyi kalkulacyi i werefikacyi z possesorami dóbr konkursowi uległych, tudzież opiekunami jako też z kim potrzeba wykaże się uznania, i odbydź one Sądowi Exdywizor. poruczenia, przedpisania w prawidłach Sądowi Exdywizor. aby na debitorach summy na rzecz massy wskazał, poddanych przez obżałnych nie prawnie utrzymują-

cyą się statuować nakazawszy do funduszu kredalnego wcielił, pretensye niesłuszne i za nieprawnemi dokumentami znikczemnił, i od onych massę kredalną uwolnił, aby rozrachunek między sukcessorami Bardakowa stopień jego reprezentującemi a żałcym w stopniu Harasimowicza zostającym uczynił, likwidacyą błędną Sądu Ziem. Wiley. przez Sąd Głów., rezolucyą 1818 r. januaryi 30, zaferowaną, za defektową uznaną sprostować, i jako pretensya takowa bonifikowaniu nieuległa, oną znikczemnił; a skutkiem dekretu Ziem. Wiley. 1807 r. summę z procentami na funduszach Bardakowa zasądził, i zająć fundusze Bardakowa gdzieby się te okazały dozwolił, aby summę z rzeczy nabycia Hołukowiny do massy wciągnął, i na oney kredytorów zalokował, z opiekunami Klewy i Możan kalkulacyą werefikacyą i inkwizycyą odbył, zagarnięte przez nich intraty na ich funduszach lub Dworzańskiey borysowskiey opiece wskazał, aby summy na włości kościeniewickiey leżące wyrokami Izby Skarbowey, i Rządu Guber. jako też Senatu do zwrótu udeterminowane, na rzecz pretensorów z tego źródła wyniknąć mogących policzył, również za włość Jakubowicką repetycyą na kim należy zadeterminował, w szacunku majątku aby dawał baczność na każdy szczegół i onego wartość, i aby żadnego szczegółu bez taxy nikomu nie dawał, aby wszystkich kredytorów i pretensorów jako też debitorow do massy kredalney mających stosunki przez gazety wezwał, na winnych summy zasądził, opłaty termin naznaczył, zwrót obligow kondyktowych uznał, pretensyą ze stopnia Liwszyca Kommissyi Prowiantskiey za obligami do zwrótu wedle kwietacyi zeszłemu Harasimowiczowi daney skasował, i zwrót wexlow kupca Barkłay de Tolli jako też dalszych udeterminował; na niestawających amissyą zakreślił, aby schedy za pretensye nie oprzysiężone pod administracyą zostawił; przysięgi na realności summ jako też na wierności komportacyi wysłuchał, aby kredytorowie przed wzięciem do namowy realność pretensyi oprzysięgali, w nastać mającey Remmissie zastrzeżenia prawidła; iżby zaś w pierwszym zjeździe funduszów w ptcie Borysow. i Ihumeń., jako też w mieście Wilnie i w ptcie Wileńskim leżących, inwentacyą wierną dopełnił, administracyą odpowiedni w massie fundusz mającemu obywatelowi poruczył; sustentacyą dla żałgo i siostry zmarłego Harasimowicza tak na utrzymanie się, jako też na expensa dla dokończenia exdywizyi dostateczną wyznaczył, i do opłaty oney administratora obowiązał.

Roku 1825 8bra 14, Woźny niżey podpisany zeznaję, iż tego edyktalnego pozwu przed Sąd Głów. Miński 2go Departamentu z powództwa W. Wincentego Jabłońskiego kopie z autentykiem zgodne 1szą JW. Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Guber. Miń. i Kawalerowi: 2gą Stanisławowi Wysockiemu: 3cią Józefatowi Snitkowi, oczywisto w ręce w mieście Mińsku. 4tą JW. Janowi Lubańskiemu Półkownikowi w mści Łoszycy położyłem, 5tą JW. Ludowice Iwanowskiey Szambelanowey w majętności Przyłukach w Miń. Ptcie leżących, 6tą: z Piszczałłów Goniprowskiey Kapitanowey Mohylow. sukcessorom zmarłey Butkiewiczowey, z Daszkiewiczow Gzowskiey; Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Prowiań. Józefowi Kleczkowskiemu, Janowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Jenerałowi woysk Ross., żenie i potomkom s. p. Alexandra Popowego, jako też Iwana Maybordy, Karolinie Dijakowey Stanu Konsyliarzowey, Eufimowi Kułakowi, z Szczytów Swięcickiey, Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynhsztet, Dmitremu Matwiejewiczowi Nołbuchinu Tyt. Sow., Czermowemu Tyt. Sow., Dowidowi Percowiczowi, Zuromskiemu, Chaimowi Ariowiczowi, sukcessorom zmarłego Kazimierza Stankiewicza, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi, Janowi i Antoniemu Zujkowskim, jako niewiadomo gdzie mieszkającym i żadney nigdzie w Gubernii Mińskiey osiadłości niemającym do drzwi Sądu Głów. Mińskiego przybiłem, na dniu 15 i o terminie rozprawy przed Sądem Głów. zawiadomiłem. Jan Iwanowski Woźny Podkom. Ptu Miń.

Roku 1825 8bra 17 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego stanąwszy osobiście JP. Woźny wyżey wyrażony takową Rellacyą podanego pozwu po opłaceniu poszlin Izkowych rubli assygn. sześciu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznan własną ręką podpisał. Pryjąłem i że jest w xięgach świadczę. Leonard Bartoszewicz Ptu Miń. Ziem. Regent.

Wypis z Xiąg Ziem. Potocznych Ptu Mińskiego.

Roku 1825 mca 8bra 17 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Mińskiego stanąwszy osobiście JPan Woźny niżey wyrażony Rellacyą podanego pozwu po opłaceniu poszlin Izkowych rubli assygn. sześciu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyów i zeznań własną ręką podpisał którey wyrazy takowe: roku 1825 8bra 14. Woźny niżey podpisany zeznaję, iż tego edyktalnego pozwu przed Sąd Głów. Miń. 2go Departamentu z powództwa W. Wincentego Jabłońskiego kopie z autentykiem zgodne, 1szą JW. Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Guberń. Miń. i Kawalerowi, 2gą Stanisławowi Wysockiemu, 3cią Józefatowi Snitkowi oczywisto w ręce w mieście Mińsku, 4tą JW. Janowi Lubańskiemu Pułkownikowi w majętności Łoszycy położyłem, 5tą JW. Ludowice Iwanowskiey Szambelanowey w majętnosci Przyłukach w Miń. ptcie leżących 6stą z Piszczałłów Goniprowskiey Kapitanowey Mohilew., sukcessorom zmarłey Butkiewiczowey z Daszkiewiczow Gzowskiey, Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Prow., Józefowi Kleczkowskiemu, Janowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Jenerałowi woysk Ros. żenie i potomkom ś. p. Alexandra Popowego jako też Iwana Maybordy, Karolinie Dijakowey stanu Konsyliarzowey, Eufimowi Kułakowi, z Szczytow Swięcickiey, Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dyphsztet, Dmitremu Matwiejowiczowi Nołbackiemu Tyt. Sow. Czarnowemu Tyt. Sowiet. Dawidowi Percowiczowi, Zuromskiemu, Chaimowi Ariowiczowi, sukessorom zmarłego Kazimierza Stankiewicza, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi, Janowi i Antoniemu Zukowskim, jako niewiadomo gdzie mieszkającym i żadney nigdzie w Gubernii Miń. osiadłości niemającym do drzwi Sądu Głów. Miń. przybiłem na dniu 15 i o terminie rozprawy przed Sądem Głów. zawiadomiłem. W tey Rellacyi podpis woźnego takowy, Jan Iwanowski Woźny Podkom. ptu Miń., jakowa Rellacya po zeznaniu woźnego jest do Xiąg Ziem. Potocznych Ptu Miń. wpisana, z ktorych i ten Wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziem. Ptu Miń. stronie potrzebującey jest wydan.

Zgodno z Xięgami. Leonard Bartoszewicz Z. Ptu Mińskiego Regent.

Pozwolono drukować. Wilno d. 2 listopada 1825 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.